

Dómararnir vilja hava stundir til læknaskrivaramálið

Góvu onga ábending

9. mars 1988 lýsti Starvsmannafelagið verkfall fyrri allar sínar limir fyrri at stuðla teimum limum í felagnum, sum vóru læknaskrivarar; við verkfallinum vildi felagið skunda undir samráðingarnar við landsstýrið um sáttmála við hesar limirnar.

Lógligt samhugaverkfall

Eingin ivi kann vera um, at verkfallið, sum Starvsmannafelagið lýsti 9. mars 1988 var eitt samhugaverkfall, segði Jóan Hendrik Svabo Samuelsen, advokatur fyrri Starvsmannafelagi, tá málið var fyrri í

Landsrættinum í gjár. Hóast orðið *samhuga* verkfall ikki var nýtt í fráboðanini, so var greitt skila til, hví felagið fór í verkfall: fyrri at stuðla læknaskrivarunum.

Tað er heldur eingin ivi um, at samhugaverkfallið var lógligt. Rætturin at fara í samhugaverkfall

varð knæsettur í september-semjuni frá 1899 á danska arbeidsmarknaðinum og øllum avtalum eftirsíðan millum partarnar á danska arbeidsmarknaðinum, eitt nú lógini um fastan gerðarrætt frá 1919; hetta er eisini viðurkent í siðvenju og rættarpraksis, segði advokaturin.

Broytir einki

Hetta verður ikki broytt av, at lógin um fastan gerðarrætt fór úr gildi, eisini í Føroyum, tá danir í 1973 fingi lógina um serligan arbeidsrætt. *Rættirurin* at fara í samhugaverkfall dettur ikki burtur fyrri tað, tí talan er um hevðvunna siðvenju, og tað staðfesti Føroya Rættur og seinni Hægsti Rættur eisini í sonevnda merkjamálinum.

Ikki bæði í posa og sekk

Treytin er bert, at verkfallið, sum stuðlast skal, er lógligt, og tað var verkfallið hjá læknaskrivarunum.

Erhard Jacobsen, var formaður í Starvsmannafelagnum, tá felagið sendi limirnar í verkfall í samhuga við læknaskrivararnar

ið hjá læknaskrivarunum. Viðvíkjandi fráboðan um samhugaverkfall eru ongar reglur í føroysku sáttmálanum, og tí er einki mark fyrri, hvussu stutt skotbráðið kann vera.

Jónfinn Thomsen, advokatur fyrri landsstýrið, kravdi, at verkfallið var dømt ólógligt. Hann segði í síni framløgu, ein kundur ikki bæði framhalda, at lógin frá 1919 var farin úr gildi í Føroyum, og eisini ákalla sær rættin til at fara í samhugaverkfall, enná utan at liva upp til tey skotbráðið, ið har vóru.

Út um rímligt mark

- Í sáttmálanum millum Starvsmannafelagið og landsstýrið stóð einki

nevnt um samhugaverkfall og tískil heldur ikki um fráboðanir, og tí má verkfallið metast at vera ólógligt, segði Jónfinn Thomsen, ið eisini helt, at Starvsmannafelagið var farið út um rímligt mark, tá tað sendi 1400 limir í eitt samfelagslemjandi verkfall orsakað av 30 limum, sum ongan sáttmála høvdu.

Sum vamligt er, tá danskar lógir og reglur ikki eru fult galdandi í Føroyum, taka landsrættardómararnir sær tíð. Teir komu ikki við dómi straks, sum vanligt er, og heldur ikki við nakrari ábending um, hvussu teir fara at døma í málinum.

ówh

Atli Dam, táverandi lögmaður: - Verkfallið er brandólógligt! Tað skal landsrætturin nú gera av. Vinstru megin á myndini Súsanna Danielsen, leiðari á lønardeildini í Tinganesi. Hon samráðdist vegna landsstýrið við Starvsmannafelagið og vitnaði í rættinum í gjár

Læknafelag 85 ár á baki:

Betri serlæknatænasta við nýggju yvirlæknastørvunum

»Læknafelag Føroya« er stovnað Ólavsekudag 1906 og er sostatt 85 ár í ár. Aðalfundur varð hildin leygardagin 26.10.91.

Nevndin er nú: Jón á Steig formaður, Andor Ellefsen og Andrias Petersen valdir fyrri kommunulæknarnar, báðir nývaldir, Anders Harboe Ree og Petur Ellefsen fyrri serlæknarnar, báðir afturvaldir, Jónis av Rana afturvaldur og Bjarni á Steig nývaldur fyrri yngri læknar.

Í heilsunevndini sita

Annika Olsen og Oðmar Færo, bæði afturvald, og nývaldur Tummas í Garði.

Í útbúgvingar- og granskingarnevndini: Erik Nordere og Dánjal Petur Højgaard afturvaldir, og nývaldur Bjarki Ellefsen.

Eftir heystfundin var temafundur við hesi skrá:

a) Kommunulæknaskipin í framtíðini.

b) Nýggi bygnaðurin á sjúkrahúsunum (konverteringin).

c) Útbúgvingin av yngri

læknun.

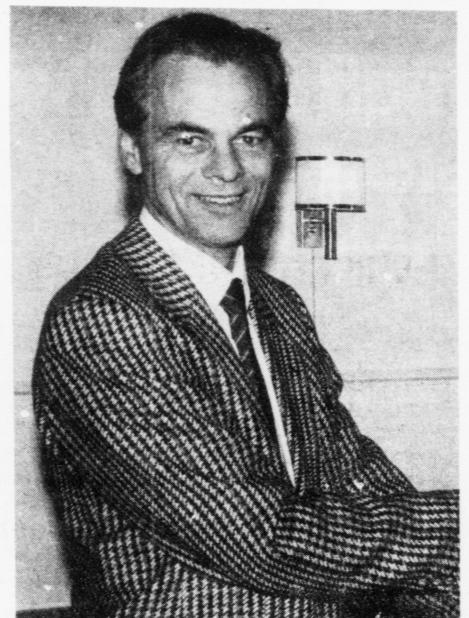
Orðaskiftið var livligt.

Undir 1. pkt. kom fram, at vaktbyrðan í mongum læknadønum er ov tung — kommunulæknarnir hava ofta 24-tíma vakt 2. hvønn dag.

Um nýggja bygnaðin er at siga, at 1. hjálparlæknastørvini verða tikin av og nøkur av teimum broytt til yvirlæknastørv. Sum er, kann ein 1. hjálparlæknari ikki vera longur enn í 5 ár í mesta lagi. Yvirlæknastørv er endaligt livsstarv, so væntast

kann betri serlæknatænasta við teimum nýggju yvirlæknunum (serlæknunum).

Arbeitt verður miðvíst fyrri at leggja útbúgvingina av teimum yngri læknunum í fasta skipan. Tað er so, at ein læknari eftir lokið universitetsprógv skal arbeiða á sjúkrahúsi í nøkur ár fyrri at fáa loyvi at virka sjálvstøðugt sum læknari. Vanliga varar ein tilkall útbúgving 8—12 ár, áðrenn læknin fær endaligt livsstarv, og tá er hann um 40 ára aldur. — Um vit ikki fáa tilkall útbúgvingarskipan í lag, fara tey ungu um 19 ára aldur í útland og kunnu so ikki koma heimaftur fyrr enn um 40 ára aldur og tað missir føroyska samfelagið bara við, sigur Læknafelagið í tíðindaskrivi.

Jón á Steig afturvaldur til formann í Læknafelag Føroya